

Sygn. akt: *IC 1162/14*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Sznura

po rozpoznaniu na rozprawie protokolowanej przez sekr. sąd. N. K. w dniu 13 stycznia 2016 r.

sprawy z powództwa **R. C.** oraz **K. D.**

przeciwko **Gminie M. G.**

o zapłatę

I. uchyła w całości wyrok zaoczny z 28 listopada 2014 r. wydany w sprawie IC 1162/14 i powództwo oddała;

II. zasądza od powodów R. C. oraz K. D. na rzecz pozwanej Gminy M. G. kwotę 2.400 zł (dwóch tysięcy czterystu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powodowie **R. C.** oraz **K. D.** w pozwie skierowanym przeciwko **Gminie M. G.** domagali się zapłaty kwoty 30.000 zł tytułem zwrotu kosztów oświetlenia przy ul. (...) wraz ustawowymi odsetkami od dnia 04 lipca 2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu powodowie wskazali, iż w ramach prowadzonej działalności deweloperskiej, przystąpili w 2008 r. do realizacji budowy osiedla domów przy ul. (...) w G.. Podnieśli, że zostali zmuszeni przez pozwaną do budowy drogi w śladzie ul. (...) wraz z kanalizacją deszczową i oświetleniem ulicznym, gdyż otrzymali z (...) w G. uzgodnienie, w którym zarządca drogi powołując się na art. 16 ustawy o drogach publicznych wskazał, iż budowa drogi oznaczonej na karcie terenu (...) należy do powodów jako do inwestora inwestycji niedrogowej. Decyzja o pozwoleniu na budowę nie została wydana z uwagi na brak projektu drogi, tym samym chcąc zrealizować inwestycję musieli zaprojektować i wybudować z własnych środków tą drogę.

Zarządzeniem z 07 października 2014 r. dokonano zwrotu odpowiedzi na pozew.

Na rozprawie w dniu 28 listopada 2014 r. powodowie doprecyzowali treść żądania pozwu wskazując, iż wnoszą o zapłatę kwoty objętej pozwem solidarnie na rzecz powodów.

Wyrokiem zaocznym z 28 listopada 2014 r., Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku orzekł zgodnie z żądaniem pozwu. W pkt III nadano wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Od ww. wyroku zaocznego strona pozwana wywiodła sprzeciw domagając się jego uchylenia w całości oraz oddalenia powództwa w całości, a także wniosła o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że decyzją z 12 sierpnia 2008 r. organ architektoniczny zatwierdził projekt budowlany i udzielił powodom pozwolenia na budowę zespołu dwóch budynków mieszkalnych wielorodzinnych oraz układu drogowego z odwodnieniem i siecią oświetleniową na działkach nr (...), (...), przy ul. (...) w G.. Wcześniej powodowie byli informowani, iż zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy o drogach publicznych, obowiązek ponoszenia kosztów związanych z budową drogi oraz oświetlenia spoczywa na nich jako inwestorach inwestycji mieszkalnej. Jednocześnie

zapisy w załączniku do uchwały Rady Miasta G. nr L (...) z dnia 29 czerwca 2006 r., zatwierdzającej miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego B. – Rejon ul. (...) i tzw. Nowej G., nie przesądzają o konieczności sfinansowania przez Gminę M. G. budowy oświetlenia ulicznego ul. (...). W ocenie pozwanej przez czynności konkludentne doszło do zawarcia pomiędzy stronami nieodpłatnej umowy przeniesienia własności urządzeń oświetlenia ulicznego przy ul. (...). Nadto zdaniem pozwanej wydane przez (...)G. zarządzenia nr (...) z 04 listopada 2008 r. tego rodzaju umowy nie przewidują jakiegokolwiek partycypacji Gminy w kosztach budowy drogi wraz z oświetleniem, wobec czego powodowie nie zostali postawieni w sytuacji gorszej, niż inni inwestorzy, z którymi takie umowy Gmina zawarła.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. C. i K. D. prowadzili działalność gospodarczą w postaci działalności deweloperskiej w ramach spółki cywilnej (...), (...) s.c. w G.”.

W ramach prowadzonej działalności wspólnicy złożyli w (...) i Ochrony (...) (...) w G. wniosek o pozwolenie na budowę zespołu dwóch budynków mieszkalnych wraz z układem drogowym na działkach nr (...) (...) przy ul. (...) w G. na terenie objętym planem zagospodarowania przestrzennego B. – rejon ul. (...) i tzw. Nowej G., zatwierdzonym uchwałą (...) G. nr L (...) z dnia 29 czerwca 2006 r., który przewidywał dla terenu położonego w G. – B., oznaczonego kartą (...) budowę drogi dojazdowej o jednej jezdni i dwóch pasach ruchu wraz z chodnikiem i uzbrojeniem.

Okoliczność bezsporna , vide: załącznik do uchwały Rady Miasta G. nr L (...) z 29 czerwca 2006 r., k. 21; wniosek z 27 grudnia 2007 r. o pozwolenie na budowę, k. 67; zeznania świadka K. G., k. 214-215.

Pismem z 25 stycznia 2008 r. wnioskodawcy zostali wezwani do uzupełnienia wniosku poprzez oznaczenie działek ewidencyjnych oraz uzupełnienie oświadczenia o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane w terminie 7 dni pod rygorem pozostawienia pisma bez rozpoznania. Wnioskodawcy nie uzupełnili braków w zakreślonym terminie.

Dowód : wezwanie z 25 stycznia 2008 r., k. 68 .

W dniu 03 marca 2008 r. R. C. i K. D. złożyli (...) i Ochrony (...) (...) w G. wniosek o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę zespołu dwóch budynków wielorodzinnych wraz z układem drogowym w G., przy ul. (...), na działkach nr (...), (...). Załączyli uzgodnienie z (...) nr (...) z 11 stycznia 2008 r. dotyczące uzgodnienia zjazdu z drogi publicznej na drogę dojazdową do posesji, na których powodowie projektowali budowę budynków mieszkalnych.

Inwestor został zobowiązany do uzgodnienia w (...) w G. projektu budowlanego drogi (...) wraz z projektem oświetlenia i odwodnienia ulicy oraz został pouczone, że zgodnie z art. 16 ustawy o drogach publicznych budowa i przebudowa bróg publicznych spowodowana inwestycją niedrogową należy do inwestora tego przedsięwzięcia, w związku z powyższym budowa drogi (...) projektowanej w mpzp nr (...) wraz ze zjazdami i skrzyżowaniem z ulicą (...) należy do inwestora budynków mieszkalnych.

Dowody : wniosek z 03 marca 2008 r., k. 69; uzgodnienie nr (...), k.22; zeznania świadka M. K., k. 188-189; zeznania świadka M. R., k. 189-190; zeznania świadka A. F., k. 190-191; zeznania świadka K. G., k. 214-215.

Postanowieniem nr (...) -I- (...) (...) z 09 kwietnia 2008 r. (...) i Ochrony (...) (...) w G. z upoważnienia (...) G. wezwał wnioskodawców do uzupełnienia projektu i do uzgodnienia z (...) projektu budowlanego drogi wraz z oświetleniem.

Okoliczność bezsporna, vide: postanowienie nr (...) -I- (...) (...), k. 71-71.

Dnia 11 kwietnia 2008 r. (...) uzgodnił projekt odcinka budowy drogi dojazdowej 004-KD80 oraz zobowiązał powodów do opracowania i przedłożenia do uzgodnienia w (...) projektu oświetlenia ulicy (...). Poinformowano również inwestorów, że spoczywa na nich obowiązek poniesienia kosztów związanych z budową tego oświetlenia.

Okoliczność bezsporna, vide: uzgodnienie nr (...), k.78-109.

Decyzją z 05 maja 2008 r. nr (...) -I- (...) (...) (...) Ochrony (...) Urzędu Miejskiego w G. z upoważnienia (...) G. odmówił zatwierdzenia projektu zagospodarowania terenu i udzielenia R. C. i K. D. pozwolenia na budowę zespołu dwóch budynków mieszkalnych wielorodzinnych wraz z układem drogowym na (...) przy ul. (...) w G..

Okoliczność bezsporna, vide: decyzja z 05 maja 2008 r. (...) -I- (...) (...) k. 110.

Wnioskiem z 28 maja 2008 r. powodowie ponownie wystąpili o wydanie pozwolenia na budowę wraz z układem drogowym w G. przy ul. (...) na działkach(...)

Okoliczność bezsporna, vide: wniosek z 28 maja 2008 r., k. 111-114.

Pismem z 04 czerwca 2008 r. nr (...) / (...) wskazał na konieczność uzyskania uzgodnienia oświetlenia i nie wyraził zgody na późniejsze opracowanie przez wnioskodawców projektu drogi.

Okoliczność bezsporna, vide: pismo z 04 czerwca 2008 r., k. 115.

Wnioskodawcy uzupełnili braki formalne, przedłożyli organowi architektury projekt oświetlenia ulicy (...).

Okoliczność bezsporna, vide: projekt oświetlenia, k. 119-127.

(...) (...) -I- (...) (...), (...) i Ochrony (...) (...) w G. z upoważnienia Prezydenta Miasta G. zatwierdził projekt zagospodarowania terenu i udzielenia R. C. i K. D. pozwolenia na budowę zespołu dwóch budynków mieszkalnych wielorodzinnych wraz z układem drogowym na (...) przy ul. (...) w G..

Okoliczność bezsporna, vide: decyzja z 12 sierpnia 2008 r. (...) -I- (...) (...) k. 128-129.

W sierpniu 2008 r. powodowie złożyli akces uczestnictwa w lokalnych inicjatywach inwestycyjnych. W dniu 28 sierpnia 2009 r. Gmina M. G. zawarła z R. C. i K. D. umowę o dofinansowanie z Gminy M. G. w trybie lokalnych inicjatyw inwestycyjnych, której przedmiotem było wykonanie układu drogowego ul. (...) wraz z odwodnieniem oraz 35m bieżącego oświetlenia ulicy i 4 sztuk latarni ulicznych wraz z oprawami. Łączny koszt inwestycji oszacowano na 531.735,07 zł brutto, z czego powodowie mieli partycypować w kosztach w wysokości 72,19%, tj. w kwocie 383.835,07 zł. Termin zakończenia realizacji określono na 30 listopada 2009 r.

Okoliczności bezsporne, vide: umowa nr (...), k. 23-24; wniosek o dofinansowanie, k. 130; deklaracja uczestnika w realizacji zadania w trybie lokalnej inicjatywy inwestycyjnej, k. 131.

W dniu 04 listopada 2009 r. powodowie zwrócili się do (...) w G. o wyjaśnienie kwestii odbioru oświetlenia ulicy (...). W odpowiedzi (...) wskazał, że przejęcie ulicy (...) wraz z oświetleniem może nastąpić po protokolarnym ich przekazaniu Miasta G..

Okoliczności bezsporne, vide: pismo z 04 listopada 2009 r., k. 132; pismo z 10 listopada 2009 r., k. 133.

Dnia 09 listopada 2009 r. powodowie zrezygnowali z dofinansowania i wspólnej realizacji infrastruktury ulicy (...). Zadeklarowali wykonanie infrastruktury tej ulicy za własne większe środki.

Okoliczność bezsporna, vide: pismo z 09 listopada 2009 r., k. 134.

W dniu 24 listopada 2009 r. strony rozwiązały za porozumieniem stron umowę z dnia 28 sierpnia 2009 r. o dofinansowanie z Gminy M. G. w trybie lokalnych inicjatyw inwestycyjnych z uwagi na rezygnację R. C. i K. D..

Okoliczność bezsporna, vide: porozumienie, k. 26.

W dniu 20 stycznia 2010 r. (...) uzgodnił projekt oświetlenia projektowanej ulicy w rejonie ulicy (...) na działkach nr (...) (...) przy czym uzgodnienie zawierała pouczenie, że urządzenia oświetlenia projektowanej ulicy będą mogły być

przejęte przez (...) do eksploatacji w przypadku dokonania wcześniejszej procedury geodezyjnego wydzielenia drogi i przekazania jej w użytkowanie (...).

Okoliczności bezsporne, vide: pismo z 20 stycznia 2010 r., k. 140; zeznania świadka K. G., k. 214-215.

Decyzją z (...) r. nr (...) (...) dla miasta na prawach powiatu w G. udzielił pozwolenia na użytkowanie budynku mieszkalnego wielorodzinnego z garażem podziemnym.

Okoliczność bezsporna, vide: decyzja z 02 sierpnia 2010 r. nr (...) -04, k. 141.

W dniu 04 sierpnia 2010 r. powodowie zwrócili się do (...) w G. o przejęcie w trwały zarząd ulicy wybudowanej przez nich w ramach dzielnicy deweloperskiej na działkach (...) (...)

Dowody : pismo z 04 sierpnia 2010 r., k. 142; zeznania świadka M. K., k. 188-189; zeznania świadka M. R., k. 189-190; zeznania świadka A. F., k. 190-191, zeznania świadka W. U., k. 197-198; zeznania świadka A. G., k. 216.

W dniu 28 marca 2011 r. (...) w G. dokonał protokolarnie przeglądu technicznego instalacji i urządzeń oświetlenia drogi dojazdowej do budynku mieszkalnego przy ul. (...) tj. 4 słupów stalowych ocynkowanych typu (...) o wysokości 9 m, kabla typu (...) 4x35mm² o długości 114m oraz 4 sztuk oprawa (...), II klasy.

Okoliczność bezsporna, vide: protokół odbioru, k. 146.

W dniu 30 marca 2011 r. powodowie przekazali nieodpłatnie do użytkowania (...) pas drogowy ulicy (...) wraz z oświetleniem. Przekazane urządzenia oświetlenia ul. (...) zostało wpisane do środków trwałych (...) w G..

Dowody : protokół odbioru, k. 143-144; zeznania świadka M. K., k. 188-189; zeznania świadka M. R., k. 189-190; zeznania świadka A. F., k. 190-191; PT, k. 9-10; pismo z 18 kwietnia 2011 r., k. 147; pismo z 30 czerwca 2011 r., k. 10-14.

Pismem z 02 lipca 2012 r. powodowie wezwali pozwaną Gminę do zapłaty kwoty 240.000 zł, w tym 210.000 zł z tytułu bezpłatnego przekazania drogi i 30.000 zł z tytułu posadowienia i bezpłatnego przekazania słupów energetycznych, na co pozwana odpowiedziała odmownie.

Dowody : pismo z 02 lipca 2012 r., k. 15-16; pismo z 28 września 2012 r., k. 17-18.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd oparł swe ustalenia w dużej mierze na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy. Ich prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron. W związku z tym Sąd również nie widząc podstaw do kwestionowania prawdziwości dokumentów, uznał je w całości za wiarygodne i oparł na nich swoje ustalenia.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków przesłuchanych w sprawie, w tym M. K., M. R., A. F. oraz K. G. i M. S.. M. K. potwierdził m.in., iż nie było drogi dojazdowej od ulicy (...) na budowane osiedle. Dojazd był działką drogową, a nie droga gruntową (k. 188-189). Z kolei M. R. oraz świadek K. G. zeznali, iż w uzgodnieniu zawierano klauzulę wynikającą z art. 16 ustawy o drogach budowlanych. Wskazali, że inwestor na żadnym z etapów inwestycji nie składał żadnych uwag co do tego rodzaju procedury (k. 189-190). Nadto ww. świadkowie oraz świadkowie A. F. oraz M. S. zeznali, że nie spotkali się odpłatnym odbiorem inwestycji drogowej. Zeznali nadto, iż uzgodnienia dokonywane były w oparciu o ustawę o drogach publicznych. Powyższe zeznania Sąd uznał za spójne, logiczne, znajdujące potwierdzenie w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Sąd w swych ustaleniach oparł się również na zeznaniach świadka W. U. oraz A. G.. W. U. zeznał, iż wykonywał prace na rzecz powodów w związku z przedmiotową inwestycją przy bocznej drodze od ulicy (...). Świadek A. G. potwierdził wybudowanie drogi przez powodów. W ocenie Sądu zeznania te wzajemnie ze sobą korespondowały. Nie były kwestionowane przez stronę przeciwną, Sąd również nie znalazł podstaw do ich kwestionowania.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiot sporu sprowadzał się do ustalenia zasadności żądania powodów zapłaty przez pozwaną kwoty 30.000 zł tytułem bezpodstawnego wzbogacenia.

W sprawie bezspornym była okoliczność wybudowania drogi przy ul. (...) w G. wraz z kanalizacją deszczową i oświetleniem ulicznym przez powodów na swój koszt oraz nieodpłatne ich przekazanie Gminie. Między stronami nie było rozbieżności również co do wartości wybudowanej infrastruktury oświetlenia tej ulicy. Spór w zasadzie sprowadzał się do tego, czy była podstawa do domagania się od powodów przez pozwaną, aby ci realizując inwestycję niedrogową dodatkowo zbudowali drogę łączącą tą inwestycję z istniejącym układem drogowym, czy też takiej podstawy nie było, zaś powodowie zostali niejako przymuszeni do zrealizowania tej inwestycji drogowej, gdyż w przeciwnym razie nie dostaliby zezwolenia na realizowanie właściwej inwestycji niedrogowej.

W myśl art. 405 k.c. kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości.

Właściwie przyjmuje się powszechnie, iż brak podstawy prawnej oznacza uzyskanie korzyści kosztem zubożonego, nieusprawiedliwione przez czynność prawną, przepis ustawy, orzeczenie sądu lub decyzję administracyjną. W dalszym ciągu zasadniczym elementem oceny jest poszukiwanie usprawiedliwienia dla danego przesunięcia majątkowego czy szerzej – przysporzenia (podobnie P. Mostowik, w: SPP, t. 6, s. 227).

Dyspozycja art. 405 k.c. wyznacza trzy podstawowe przesłanki powstania roszczenia o zwrot wzbogacenia, a mianowicie wymaga się, aby: 1) doszło do wzbogacenia majątku jednej osoby, uzyskanego kosztem majątku innej osoby, 2) wzbogacenie i zubożenie pozostawały ze sobą w związku w tym rozumieniu, iż wzbogacenie jest wynikiem zubożenia, a zatem by miały wspólne źródło oraz 3) aby wzbogacenie nastąpiło bez podstawy prawnej.

Tym samym w niniejszej sprawie powodowie, chcąc dowieść zasadności swego roszczenia, udowodnić musieli cztery kwestie: po pierwsze, że w ich majątku nastąpił uszczerbek, po drugie, że w majątku pozwanej powstała korzyść, po trzecie, że zarówno ta korzyść jak i ten uszczerbek powstały na skutek tego samego zdarzenia, wreszcie po czwarte, że do powstania korzyści po stronie pozwanej doszło bez jakiegokolwiek podstawy prawnej. Każda z tych przesłanek jest tak samo istotna i brak którejkolwiek powoduje, że roszczenie należy uznać za niewykazane.

Strona pozwana podnosząc, że w jej ocenie była podstawa do domagania się od powodów wybudowania przedmiotowej drogi wraz m.in. z infrastrukturą oświetlenia wskazywała na treść art. 16 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 460 ze zm.). Zgodnie bowiem z treścią ust. 1 tego artykułu budowa lub przebudowa dróg publicznych spowodowana inwestycją niedrogową należy do inwestora tego przedsięwzięcia. W myśl natomiast ust. 2 tego artykułu szczegółowe warunki budowy lub przebudowy dróg, o których mowa w ust. 1, określa umowa między zarządcą drogi a inwestorem inwestycji niedrogowej. Natomiast obowiązek wybudowania instalacji oświetleniowej na drodze wynika z rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie z dnia z dnia 02 marca 1999 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 430). Między stronami nie było sporne to, że nie doszło do zawarcia takiej umowy, o której mowa w ust. 2 ww. artykułu, wprost, w formie pisemnej.

Tym niemniej mając na uwadze całokształt materiału sprawy uznać należy, że doszło do jej zawarcia w sposób konkludentny. Zgodnie z art. 60 k.c. jeżeli przepisy nie zastrzegają formy szczególnej dla danego typu umów, wyrażenie zgody, czyli oświadczenie woli w celu zawarcia umowy może nastąpić w sposób dorozumiany. Zdaniem Sądu uznać należy, że z akt sprawy wynika, iż pozwana domagała się od powodów wybudowania tej drogi łącznie z oświetleniem powołując się na brzmienie art. 16 ustawy o drogach publicznych, na co powodowie wyrazili zgodę przystępując do realizacji tego zadania. W piśmie z dnia 06 listopada 2009 r. (k. 134), skierowanym do wydziału programów rozwojowych w G. powodowie wprost wskazali, iż infrastrukturę ulicy (...) wykonają za własne środki. Co więcej Gmina w wytycznych zawartych w uzgodnieniach każdorazowo informowała inwestora o obowiązku wynikającym

z art. 16 ustawy o drogach publicznych. Z akt sprawy nie wynika również, by powodowie na etapie prowadzenia inwestycji kiedykolwiek kwestionowali konieczność ponoszenia kosztów z tym związanych. Inwestor przystępując do realizacji inwestycji nie składał zastrzeżeń, że budowa drogi (w tym i jej oświetlenia) jest wykonywana warunkowo na jego koszt, że w przyszłości będzie domagał się zwrotu poniesionych kosztów przez Gminę. Niewątpliwie powodowie podejmowali próby uzyskania od Gminy wsparcia w realizacji budowy tej drogi (choćby występując z wnioskiem w trybie lokalnych inicjatyw inwestycyjnych), jednakże ostatecznie zarzucili te próby, doprowadzili do rozwiązania umowy w trybie realizacji zadania w trybie (...) i podjęli decyzję o samodzielnym finansowaniu zadania. Także i ten fakt potwierdza stanowisko strony pozwanej, że powodowie w sposób konkludentny przystąpili do realizacji inwestycji drogowej w oparciu o art. 16 ustawy o drogach publicznych.

Powodowie nie kwestionowali nałożonego na nich przez pozwaną obowiązku uzgodnienia z (...) projektu budowlanego drogi wraz z oświetleniem i odwodnieniem ulicy, nie skarżyli rozstrzygnięć organów architektonicznych w postępowaniu administracyjnym, więc nie można mówić, że zostali w sposób bezprawny (a więc bez istniejącej podstawy prawnej) przymuszeni do wybudowania drogi, a co więcej powodowie przekazali Gminie środek trwały w postaci drogi wraz z oświetleniem bez żądania zapłaty. Wszystko to przemawia za tym, że należy przyjąć, iż między stronami tego postępowania została zawarta dorozumiana umowa z art. 16 ust. 2 polegająca na nieodpłatnym przeniesieniu tych elementów na pozwaną. Na marginesie podkreślić należy również i to, że treść przepisu stanowi, że drogę ma wybudować inwestor, a w ocenie Sądu – przy uwzględnieniu chociażby istniejących wymogów dotyczących konieczności realizacji takich zadań z ramienia jednostki samorządowej w drodze przetargowej – prowadzi to do wniosku, że tym samym właśnie to inwestor jest zobligowany ponieść koszt jej budowy.

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu powstałego w wyniku zgłoszenia żądania wywiedzonego w oparciu o przepisy o bezpodstawnym wzbogaceniu jest to, czy zasadnym byłoby, aby Gmina w rzeczywistości współfinansowała tę inwestycję drogową, a jeżeli tak, to w jakim zakresie. Strona powodowa będąca reprezentowaną przez zawodowego pełnomocnika w sposób jasny i konsekwentny wywodziła, że doszło do bezpodstawnego wzbogacenia pozwanej kosztem powodów przy jednoczesnym braku ku temu istnienia podstawy prawnej. Skoro Sąd Rejonowy takiej podstawy nie stwierdził, tym samym powództwo należało oddalić, o czym orzeczono w punkcie I wyroku. Mając na uwadze, że w sprawie Sąd wydał wcześniej wyrok zaoczny uwzględniający żądanie pozwu, Sąd w oparciu o art. 347 k.p.c. ów wyrok zaoczny uchylił orzekając jednocześnie na nowo.

Działając na mocy art. 98 §1 k.p.c. i art. 108 k.p.c. Sąd w pkt II wyroku zasądził od powodów na rzecz pozwanej, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania, kwotę 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, stanowiącą w rzeczywistości wynagrodzenie jednego pełnomocnika określone na podstawie §6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 461 ze zm.). Zdaniem Sądu brak było jednocześnie podstaw do obciążania powodów kosztami wniesionego przez pozwaną sprzeciwu (750 zł), albowiem niestawiennictwo strony pozwanej na rozprawie 28 listopada 2014 r. był spowodowany okolicznościami, za które wyłącznie ona ponosi odpowiedzialność (art. 348 k.p.c.).

Zarządzenia:

1. (...).
2. (...).